

SANSEN INTERNATIONAL TAX LAWYERS

Nieuwsbrief Sansen International Tax Lawyers - april 05, 2017

De invoering van het nieuwe Italiaanse regime komt niet toevallig op een ogenblik dat wijzigingen aangebracht worden aan het sinds lang bestaande non-dom regime in het Verenigd Koninkrijk. De recente Italiaanse Begrotingswet introduceert aldus een territoriaal belastingregime voor natuurlijke personen die hun fiscale woonplaats van buiten Italië naar Italië verhuizen.

De belangrijkste kenmerken volgen hierna.

Voor wie?

Het nieuwe belastingregime is beschikbaar voor alle natuurlijke personen (Italianen en niet-Italianen) die hun fiscale woonplaats van buiten Italië naar Italië verhuizen. Men wordt, kort gesteld, als fiscaal inwoner van Italië beschouwd indien men voor het grootste deel van het inkomstenjaar (a.d.h.v. een 183-dagen regel):

- geregistreerd is in het Italiaans burgerlijk register; of
- voor het grootste deel van het jaar de woonplaats of domicilie in Italië heeft (gewoonlijk verblijf resp. waar men het “centrum van zijn belangen” heeft).

De belangrijkste voorwaarde om te genieten van het nieuwe Italiaanse regime is dat men in minstens negen van de tien jaren voorgaand aan het opteren voor dit belastingregime een fiscale woonplaats buiten Italië heeft gehad. Het regime staat evenwel ook open voor uitgeweken Italianen die terugkeren naar Italië.

Het Italiaanse new resident regime

Zoals vermeld gaat het om de introductie van een territoriaal systeem van belastingheffing voor natuurlijke personen, aangevuld met een jaarlijkse forfaitaire heffing. De inkomsten en meerwaarden - uit “buitenlandse” bron - van de belastingplichtige die opteert voor de toepassing van het nieuwe regime, worden vrijgesteld van Italiaanse belastingheffing (ongeacht ‘remittance’).

Als keerzijde geldt wel dat de belastingplichtige onderhevig is aan een jaarlijkse forfaitaire heffing van 100.000 euro. Daarmee is meteen duidelijk dat Italië mikt op de meer vermogende particulier (vgl. met de lagere remittance basis charge in het VK). Indien meerdere gezinsleden van het *new resident regime* willen genieten, kan dat

Attorney at the court of Antwerp

tegen de betaling van een jaarlijkse bijdrage van 25.000 euro per additioneel familielid.

Inkomsten en meerwaarden uit Italiaanse bron zijn nog altijd op de gebruikelijke manier onderworpen aan de Italiaanse belastingwetgeving, zoals dat bijvoorbeeld ook geldt in het Verenigd Koninkrijk.

Naast deze belangrijkste kenmerken, brengt de toepassing van het regime nog volgende gevolgen/voordelen met zich mee:

- De in het buitenland gehouden goederen en gelden zijn niet onderworpen aan de reguliere strenge aangifteverplichtingen die gelden in Italië. De ontwikkelingen op vlak van (EU-)CRS- en FATCA gelden uiteraard wel, maar zullen in zekere zin niet relevant zijn (althans niet voor Italië) daar de buitenlandse inkomsten geen afzonderlijke belastingplicht zullen *triggeren* in het *new resident regime*;
- Op het vlak van vermogensplanning geldt fiscale eenvoud: in het buitenland gehouden goederen en gelden van de 'non-dom' belastingplichtige zijn niet onderworpen aan erf- of schenkbelasting of aan vermogensbelasting;
- In beginsel geldt geen tax credit voor de buitenlandse inkomsten in het *new resident regime*.

Er geldt een belangrijke uitzondering: meerwaarden op een 'aanmerkelijk belang' gerealiseerd in de eerste vijf jaar na het opteren voor het regime worden wel onderworpen aan de reguliere belastingregels, ook als het inkomen een buitenlandse bron heeft. Naar Italië verhuizen om 'snel' een 'aanmerkelijk belang' te verkopen is dus niet zonder Italiaans fiscaal gevolg.

Formaliteiten

De belastingplichtige zal in de Italiaanse aangifte moeten bevestigen dat hij het *new resident regime* wenst toe te passen. Daarnaast kan een voorafgaande goedkeuring (ruling/interpello) bij de Italiaanse administratie aangevraagd worden omtrent de status als voormalig non-resident. Initieel werd vooropgesteld dat 'kandidaten' voor het *new resident regime* een verplichte voorafgaandelijke rulingprocedure moesten doorlopen. Na uitvaardiging van nieuwe richtlijnen op 8 maart 2017 lijkt dit evenwel alleen nog een mogelijkheid. Wel moet de kandidaat-belastingplichtige in de Italiaanse aangifte dus de keuze voor het *new resident regime* uitdrukkelijk bevestigen.

Daarnaast heeft de Italiaanse administratie recent richtlijnen en een checklist opgesteld die in voorkomend geval beantwoord moeten worden en waarvan kopij aan de administratie bezorgd moet worden. Als zodanig zullen er zich weinig problemen stellen voor kandidaat rijksinwoners die voordien duidelijk (gedurende 9 van 10 jaren) geen Italiaans rijksinwoner waren en evenmin woonachtig waren in een *black-listed* land (bvb. een 'jarenlange' Belg). In de checklist wordt wel gevraagd te bevestigen waar de nieuwe rijksinwoner voordien zijn fiscale woonplaats had, wat de Italiaanse administratie vermoedelijk moet toelaten het voormalige woonland in te lichten en controle op het niet-rijksinwonerschap verhoogt.

Duur

Het *new resident regime* is in werking getreden op 1 januari 2017 en geldt voor een periode van maximaal vijftien jaar na uitoefening van de keuze. Dit stemt overeen met de nieuwe maximale termijn voor het UK non-dom regime. Men kan ook afzien van het Italiaanse regime gedurende de looptijd. Deze keuze is dan onherroepelijk en heeft tot gevolg dat bij voortdurend verblijf in Italië niet meer geopteerd kan worden voor het '*new resident regime*'. De afstand van het regime *triggert* geen 'exit-tax'.

Vragen?

In Internationale Fiscale Actualiteit publiceren wij binnenkort een uitgebreidere toelichting bij het nieuwe regime. De nieuwheid van het regime maakt evenwel dat nog niet alle details bekend zijn. Het spreekt voor zich dat u ons kan contacteren bij vragen.

*

*

*